

Bruksela, 2 czerwca 2020 r.
(OR. en)

8482/20

FISC 122
ECOFIN 454

WYNIK PRAC

Od:	Sekretariat Generalny Rady
Data:	2 czerwca 2020 r.
Do:	Delegacje
Nr poprz. dok.:	7940/20
Dotyczy:	Konkluzje Rady w sprawie dalszego rozwoju współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania w UE

Delegacje otrzymują w załączeniu konkluzje Rady w sprawie dalszego rozwoju współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania w UE, które zostały zatwierdzone przez Radę w drodze procedury pisemnej zakończonej 29 maja 2020 r. (CM 2382/20).

KONKLUZJE RADY

**W SPRAWIE DALSZEGO ROZWOJU WSPÓŁPRACY ADMINISTRACYJNEJ
W DZIEDZINIE OPODATKOWANIA W UE**

Rada:

1. Z ZADOWOLENIEM ODNOTOWUJE przeprowadzoną przez Komisję ocenę dyrektywy Rady 2011/16/UE w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania i PRZYJMUJE DO WIADOMOŚCI ustalenia zawarte w tej ocenie, które wskazują na zadowalające wyniki i dalsze możliwości udoskonalenia obecnych przepisów dyrektywy 2011/16/UE;
2. JEST ZDANIA, że dyrektywa 2011/16/UE jest bardzo ważnym narzędziem zapewnionym przez UE, by wspierać organy podatkowe państw członkowskich w zabezpieczaniu dochodów podatkowych i poborze podatków, i Z SATYSFAKCJĄ ODNOTOWUJE, że w latach 2014–2019 zakres tej dyrektywy był pięciokrotnie rozszerzany i obejmuje teraz wymianę informacji między właściwymi organami państw członkowskich na temat rachunków finansowych, interpretacji indywidualnych prawa podatkowego o wymiarze transgranicznym oraz uprzednich porozumień cenowych, sprawozdań według krajów zawierających informacje o największych przedsiębiorstwach wielonarodowych, oraz dostępu do informacji o własności rzeczywistej, a także informacji o uzgodnieniach transgranicznych dotyczących planowania podatkowego o potencjalnie agresywnym charakterze;

3. JEST GŁĘBOKO PRZEKONANA, że należy dokonać przeglądu tych zmian i zaktualizować dyrektywę 2011/16/UE z myślą o tym, by system współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania w UE stał się solidniejszy i wydajniejszy;
4. UWAŻA, że usprawnienie współpracy administracyjnej i zwiększenie zdolności administracyjnych, a także zbudowanie większego zaufania między właściwymi organami państw członkowskich w dziedzinie opodatkowania pozostaje bardzo ważnym elementem kompleksowych działań UE służących ograniczeniu oszustw podatkowych, uchylania się od opodatkowania i unikania opodatkowania, które są jednymi z głównych zagrożeń dla dochodów publicznych;
5. W tym kontekście PRZYWOŁUJE konkluzje Rady Europejskiej z dnia 18 grudnia 2014 r., w których stwierdzono, że istnieje pilna potrzeba kontynuowania prac nad zwalczaniem unikania opodatkowania i uchylania się od opodatkowania, zarówno na szczeblu ogólnosiwiatowym, jak i na szczeblu UE, Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE znaczne postępy, jakie poczyniono do tej pory, PODTRZYMUJE swoje zobowiązanie na rzecz przestrzegania zasad międzynarodowego opodatkowania oraz JEST ZDANIA, że działania na rzecz usprawnienia współpracy administracyjnej w celu zwalczania oszustw podatkowych i uchylania się od opodatkowania mają szczególne znaczenie w związku z potrzebą odbudowy po kryzysie spowodowanym pandemią COVID-19;
6. PODKREŚLA, że organy podatkowe państw członkowskich potrzebują wyczerpujących i przydatnych informacji podatkowych wysokiej jakości, aby skutecznie i efektywnie wspierać pewność opodatkowania, zmniejszyć obciążenia regulacyjne podatników i sprostać wyzwaniom podatkowym wynikającym z nowych modeli biznesowych i związanym z gospodarką opartą na platformach cyfrowych, oraz że można by udoskonalić niektóre przepisy dyrektywy 2011/16/UE w tym względzie;

7. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE prace prowadzone obecnie przez Komisję z myślą o ewentualnej zmianie dyrektywy 2011/16/UE w celu usunięcia stwierdzonych niedociągnięć w odniesieniu do istniejących elementów tej dyrektywy i zapewnienia organom podatkowym państw członkowskich przydatnych i istotnych informacji na temat podatników, którzy uzyskują dochody (przychody) w ramach gospodarki opartej na platformach cyfrowych;
8. ODNOTOWUJE, że niektóre państwa członkowskie już rozpoczęły stosowanie w swoim prawie krajowym środków dotyczących sprawozdawczości w zakresie dochodów (przychodów) uzyskiwanych w ramach gospodarki opartej na platformach cyfrowych i UWAŻA, ŻE WAŻNE JEST, by wykorzystać tę sposobność do ustanowienia na szczeblu UE wspólnego standardu do celów mechanizmów sprawozdawczości i wymiany informacji w sprawach podatkowych, mając przy tym na uwadze, że na forach OECD toczy się równoległa dyskusja na temat uzyskiwania niezbędnych informacji podatkowych od platform cyfrowych;
9. PRZYPOMINA o niedawnych zmianach w rozporządzeniu wykonawczym Rady 282/2011/UE ustanawiającym obowiązki dla operatorów platform cyfrowych w zakresie gromadzenia danych i prowadzenia ewidencji dotyczących podatników, którzy uzyskują dochody (przychody) za pośrednictwem takich platform cyfrowych, i w tym kontekście PODKREŚLA znaczenie skutecznych i spójnych unijnych ram regulacyjnych oraz dostosowania dyrektywy 2011/16/UE i rozporządzenia wykonawczego Rady 282/2011/UE stosownie do przypadku, aby zwiększyć efektywność, użyteczność i opłacalność, dzięki wykorzystaniu już dostępnych danych, z należyтым uwzględnieniem różnic i problemów specyficznych dla dziedziny opodatkowania bezpośredniego;
10. JEST GŁĘBOKO PRZEKONANA, że wszelkie nowe środki w tej dziedzinie wprowadzane na szczeblu unijnym powinny również mieć na celu stworzenie i utrzymanie równych warunków działania dla platform cyfrowych mających siedzibę w UE i dla tych spoza UE, za których pośrednictwem uzyskiwane są dochody (przychody) podlegające opodatkowaniu w państwach członkowskich;

11. UZNAJE ZA ISTOTNE, by przepisy UE dotyczące przejrzystości podatkowej i wymiany informacji nadal opierały się na międzynarodowym konsensusie wypracowanym na forach OECD oraz by UE w dalszym ciągu wyznaczała harmonogram działań na rzecz ograniczenia – dzięki współpracy administracyjnej – transgranicznych oszustw podatkowych, uchylania się od opodatkowania i unikania opodatkowania;
12. JEST PRZEKONANA, że prace nad dalszym rozwijaniem dyrektywy 2011/16/UE powinny promować lepsze wykorzystywanie informacji wymienianych między państwami członkowskimi, w tym poprzez dalsze ułatwianie identyfikacji odpowiednich podatników, oraz ZACHEĆCA organy podatkowe państw członkowskich do tego, by wymieniały się krajowymi i międzynarodowymi najlepszymi praktykami w zakresie zwalczania transgranicznych oszustw podatkowych, uchylania się od opodatkowania i unikania opodatkowania. Jako że prace te powinny być kontynuowane także w kontekście działań w ramach programu Fiscalis związanych z dyrektywą 2011/16/UE, które umożliwiają organom podatkowym spotykanie się, budowanie relacji opartych na zaufaniu i dalsze rozwijanie sieci wymiany informacji, ZACHEĆCA Komisję do regularnego składania Radzie sprawozdań na temat tych działań;
13. UWAŻA, że jest to dobra okazja do oceny skuteczności istniejących narzędzi i do podjęcia wysiłków w celu przyjęcia, w razie potrzeby, nowych inicjatyw na szczeblu unijnym, tak by zapewnić, że organy zainteresowanych państw członkowskich będą otrzymywać uproszczone i ukierunkowane informacje na temat transgranicznych oszustw podatkowych oraz użyteczne informacje na temat wzorców finansowych lub technologicznych związanych z transgranicznymi oszustwami podatkowymi, uchylaniem się od opodatkowania i unikaniem opodatkowania;

14. ODNOTOWUJE, że obecny tekst dyrektywy 2011/16/UE nie przewiduje procedury odnoszącej się do ochrony danych w przypadku naruszenia ich ochrony, i ZWRACA SIĘ do Komisji o zaproponowanie odpowiednich zmian merytorycznych w dyrektywie 2011/16/UE lub innym odnośnym prawodawstwie unijnym, które zapewniłyby lepszą ochronę i bezpieczeństwo informacji wymienianych przez właściwe organy państw członkowskich, oraz o zaproponowanie przepisów dotyczących wspólnego podejścia, jeśli chodzi o wymóg wymiany informacji w przypadku naruszenia ochrony danych w jednym z państw członkowskich. Tymczasem należy kontynuować prace na rzecz szybkiego wypracowania rozwiązania administracyjnego, o ile takie jest możliwe na mocy obecnych ram prawnych, z myślą o poprawie bezpieczeństwa danych wymienianych między organami uczestniczącymi w wymianie informacji w sprawach podatkowych i działającymi w charakterze administratorów danych;
15. ZACHĘCA Komisję do przeanalizowania możliwości dalszej poprawy interoperacyjności między dyrektywą 2011/16/UE a dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu;
16. PRZYPOMINA o niedawnych zmianach wprowadzonych w rozporządzeniu Rady (UE) nr 904/2010 z dnia 7 października 2010 r. w sprawie współpracy administracyjnej oraz zwalczania oszustw w dziedzinie podatku od wartości dodanej, które znacznie rozszerzyły zakres narzędzi służących współpracy administracyjnej dostępnych organom podatkowym państw członkowskich;
17. UWAŻA, że choć rozporządzenie Rady (UE) nr 904/2010 i dyrektywa 2011/16/UE tworzą obecnie pewne synergie na poziomie instytucjonalnym i technicznym, można by doszukać się dalszych punktów styecznych pomiędzy tymi instrumentami ustawodawczymi, ZWRACA SIĘ zatem do Komisji Europejskiej o przeanalizowanie – z należyтым uwzględnieniem różnic i problemów specyficznych dla dziedziny opodatkowania bezpośredniego – czy i w jakim stopniu dalsze dostosowanie zakresu narzędzi dostępnych organom podatkowym na mocy dyrektywy 2011/16/UE do określonych przepisów rozporządzenia Rady (UE) nr 904/2010 byłoby wykonalne, korzystne i odpowiednie, gdyby dalsze zbliżenie przyczyniło się do zwiększenia efektywności organów podatkowych państw członkowskich;

18. **PODKREŚLA**, że wszelkie zmiany w obecnym tekście dyrektywy 2011/16/UE musiałyby m.in. zapewniać równowagę, przy czym realizacja celów zakładających optymalizację kosztów i obciążeń administracyjnych dla przedsiębiorstw oraz odnośnych właściwych organów, jak również uproszczenie wymogów zapewnienia zgodności nie powinna się odbywać kosztem osłabienia skuteczności i funkcjonowania systemu współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania w UE;
19. **UWAŻA**, że prace nad dalszymi udoskonaleniami dyrektywy Rady 2011/16/UE w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania powinny być stale prowadzone i **ZWRACA SIĘ** do Komisji o przeanalizowanie, czy dodatkowe udoskonalenia w tej dyrektywie byłyby przydatne, odpowiednie i wykonalne z myślą o zapewnieniu większej pewności i klarowności istniejących przepisów, a w szczególności definicji, mając na celu ułatwienie współpracy administracyjnej, zwłaszcza poprzez uwzględnienie wyzwań wynikających z gospodarki opartej na platformach cyfrowych;
20. **ZWRACA SIĘ** do Komisji, by – uwzględniając niniejsze konkluzje Rady oraz cele określone w dyrektywie 2011/16/UE – przeprowadziła wszelkie stosowne badania i, po dokonaniu stosownych analiz technicznych, konsultacji publicznych i ocen skutków, jak najszybciej przedłożyła Radzie wniosek ustawodawczy; **ZACHEŃCA** też Komisję, by w pierwszej kolejności zajęła się kwestiami najpilniejszymi, takimi jak wyzwania wynikające z gospodarki opartej na platformach cyfrowych, oraz by w tym celu rozważyła stopniowe wprowadzanie wniosków ustawodawczych z myślą o ułatwieniu postępów w procesie legislacyjnym.
-